

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การปกครองในระบอบประชาธิปไตยแบบตัวแทน ซึ่งประชาชนไม่สามารถใช้อำนาจโดยตรงได้นั้น การออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนเป็นกระบวนการทางการเมืองที่สำคัญประการหนึ่ง ทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นจนบางครั้งถือเป็นสัญลักษณ์สำคัญของการแสดงออกถึงการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยของสังคมนั้น ทั้งนี้ เพราะการเลือกตั้งเป็นการแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนรูปแบบหนึ่ง ที่เปิดโอกาสให้แก่สามัญชนทั่วไป และยังเป็นการมีส่วนร่วมในการกำหนดตัวบุคคลที่จะเข้าไปมีบทบาทสำคัญในการกำหนดและกำกับดูแลนโยบายสาธารณะของสังคมแทนประชาชน นอกจากนี้การเลือกตั้งยังเป็นการแสดงออกซึ่งเจตนารมณ์และการสนับสนุนของประชาชน ซึ่งจะทำให้ระบบการเมืองและคณะผู้บริหารได้รับการยอมรับอย่างถูกต้องตามกฎหมาย (ชลัษ จงสีบพันธ์. 2546 : 327)

โดยทั่วไปแล้วการเลือกตั้งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่มีปัจจัยเกี่ยวข้องอย่างซับซ้อน ยังเป็นการเลือกตั้งที่มีการแข่งขันทางการเมืองสูงแล้วยังมีการใช้เทคนิคและกลยุทธ์นโยบายชนิดต่าง ๆ ในกิจกรรมเลือกตั้งตามไปด้วย โดยเฉพาะในปัจจุบันนับแต่จะมีความซับซ้อนหรือมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น เช่น มีคนเข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น มีการใช้เงินในการเลือกตั้งเป็นจำนวนมาก จนสร้างความสำคัญให้แก่องค์กรทางการเมืองต่าง ๆ มากขึ้น และที่สำคัญคือการเลือกตั้งได้สร้าง ความชอบธรรมให้กับการปกครองได้อย่างดียิ่งขึ้น ปราศจากการโต้แย้งว่าจะให้ใครหรือคนกลุ่มใด เป็นผู้ปกครองและผู้อยู่ใต้ปกครอง และเป็นกระบวนการกลมกล่อมเกลาทางการเมืองที่สำคัญ เป็นโอกาสที่องค์กรทางการเมืองต่าง ๆ ที่จะได้เข้าไปสัมผัสและปลูกเร้าประชาชนให้ใช้สิทธิที่จะ เลือกทางออกให้แก่สังคม (ไพฑูรย์ บุญวัฒน์. 2538 : 10)

การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นรากฐานสำคัญในระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย เพราะเป็นกระบวนการที่ประชาชนสามารถใช้สิทธิและหน้าที่ในการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการตัดสินใจและการดำเนินนโยบายสาธารณะของชุมชนอันส่งผลต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของส่วนรวม ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมจะต้องเป็นไปอย่างเสมอภาคและด้วยความสมัครใจ (ชลัษ จงสีบพันธ์. 2546 : 312)

การปกครองท้องถิ่นกำหนดขึ้นบนพื้นฐานทฤษฎีการกระจายอำนาจและอุดมการณ์ประชาธิปไตย ซึ่งมุ่งเปิดโอกาสและสนับสนุนให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในกระบวนการทางการเมืองและกิจกรรมการปกครองตนเองในระดับหนึ่ง ซึ่งจะเห็นได้จากลักษณะสำคัญของการปกครองท้องถิ่นที่เน้นการมีอำนาจอิสระในการปกครองตนเอง มีการเลือกตั้ง มีองค์การหรือสถาบันที่จำเป็นในการปกครองตนเอง และที่สำคัญก็คือ ประชาชนในท้องถิ่นจะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองอย่างกว้างขวาง (โกวิทย์ พวงงาม, 2548 : 32)

ในสังคมไทยที่ผ่านมา ลัทธิการเลือกตั้งมิได้มีบทบาทต่อการเมืองระดับชาติเท่าที่นั้น หากยังส่งผลต่อระดับท้องถิ่นอีกด้วย ก็เพราะลัทธิเลือกตั้งเน้นการไปลงคะแนน ประชาชนในแต่ละท้องถิ่นก็ได้รับการขอร้องจากราชการให้ไปช่วยกันลงคะแนนในการเลือกตั้งกรรมการสุขาภิบาล (สข.) สมาชิกสภาเทศบาล (สท.) และสมาชิกสภาจังหวัด (สจ.) เพื่อแสดงความเป็นพลเมืองดีและสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย (ชนสวรรค์ เจริญเมือง, 2548 : 283)

สภาท้องถิ่น (Local Council) หรือองค์การที่ใช้อำนาจนิติบัญญัติ ถือเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของการปกครองของท้องถิ่น เพราะสภาท้องถิ่นเป็นตัวแทนแสดงเจตจำนงของประชาชนในการปกครองตนเอง (Local Representative Government) มีอำนาจหน้าที่ในด้านการพิจารณาตัดสินใจ (Making Policies) และการควบคุมและกำกับดูแลนโยบายสาธารณะของท้องถิ่น รวมทั้งมีอำนาจในการควบคุมเจ้าหน้าที่ของท้องถิ่นให้ปฏิบัติตามนโยบายสาธารณะนั้น ๆ สภาท้องถิ่นประเภทนี้มีอำนาจทั้งในด้านการพิจารณาขบประมาณ การออกข้อบัญญัติมาใช้บังคับในท้องถิ่น รวมทั้งมีอำนาจในการอนุมัติแต่งตั้งบุคคลเข้าดำรงตำแหน่งสำคัญ (ชลัช จงสืบพันธ์, 2546 : 330)

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เป็นรูปแบบการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง โดยในระดับจังหวัดได้จัดให้มี “สภาจังหวัด” เป็นครั้งแรกในปี พุทธศักราช 2476 เพื่อเป็นองค์กรตัวแทนของประชาชน มีหน้าที่ให้คำปรึกษาแก่คณะกรรมการจังหวัดแตกต่างหากจากการบริหารราชการส่วนภูมิภาค โดยถือเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมาย แต่ยังมีได้มีฐานะเป็นนิติบุคคล ต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481 ซึ่งกำหนดให้สภาจังหวัดประกอบด้วยราษฎรที่ได้รับเลือกตั้งขึ้นมาภายในจังหวัดทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาของผู้ว่าราชการจังหวัด ในการดำเนินกิจการของท้องถิ่นแต่การดำเนินกิจการดังกล่าวกลับต้องอาศัยระเบียบแบบแผนและนโยบายของราชการส่วนกลาง ขบประมาณที่ใช้ในการดำเนินงานก็ใช้งบประมาณจากส่วนกลาง การดำเนินงานจึงไม่มีผลในทางปฏิบัติมากนัก สภาจังหวัดจึงไม่มีบทบาทใด ๆ ในทางปฏิบัติที่แท้จริง

ในปี พุทธศักราช 2540 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 โดยกำหนดให้การปกครองท้องถิ่นรูปแบบขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ในปัจจุบันมีฐานะเป็นหน่วยการปกครองท้องถิ่นและเป็นนิติบุคคล แยกออกจากการบริหารราชการ ส่วนภูมิภาค โดยมีเขตพื้นที่รับผิดชอบได้แก่เขตจังหวัด หรือบริเวณเนื้อที่อาณาเขตจังหวัดทั้งหมด ไม่จำกัดว่าจะอยู่ในเขตการปกครองท้องถิ่นอื่น เช่น เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล และมี ลักษณะโครงสร้างที่เปลี่ยนแปลงจากการที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด โดยตำแหน่ง ปรับเปลี่ยนเป็นนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดมาจากการเลือกตั้งโดยตรงจากประชาชน

ในปัจจุบันปัญหาทางการเมืองและการปกครองของประเทศไทยในท้องถิ่นมักจะปรากฏให้เห็นอยู่เสมอว่า บุคคลที่ได้รับเลือกเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชน ส่วนใหญ่จะเป็นบุคคลที่มี ฐานะดีในท้องถิ่นนั้น ๆ หรือมีธุรกิจ กิจการ โดยบุคคลเหล่านั้นจะใช้วิธีให้ห้วคะแนน ในการหาเสียง ทั้งในการประชาสัมพันธ์เพื่อสนับสนุน นั่นคือสิ่งที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง กระบวนการหาเสียงและเกิดการแข่งขันอย่างรุนแรง เริ่มตั้งแต่การแข่งหมายเลขผู้สมัคร ไปสเตอร์ หาเสียง เวทีหาเสียง ห้วคะแนน กลุ่มผู้สนับสนุน การจัดเลี้ยง การซื้อเสียง ซึ่งกลุ่มผู้ที่ได้รับ การเลือกตั้งจากวิธีการดังกล่าวส่วนมากจะเป็นผู้ที่มีทุนทรัพย์มาก และคาดหวังผลตอบแทนเมื่อ ได้รับการเลือกเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชน จากบุคคลเหล่านี้ทำให้เกิดกลุ่มคนที่เรียกว่า “ธุรกิจ ทางการเมือง” ซึ่งบุคคลที่เข้ามาหวังว่าจะเข้ามามีบทบาทในการกำหนดนโยบายที่สอดคล้องหรือ เอื้อประโยชน์ให้แก่ธุรกิจหรือกิจการที่ตนเองมีอยู่ โดยใช้อำนาจของตนที่ได้มาจากการเลือกตั้ง ดังกล่าว อีกประการหนึ่งคือผู้สมัครรับเลือกตั้งจะได้รับการเลือกตั้งจากกลุ่มที่เป็นญาติ เพื่อนฝูง ผู้ใกล้ชิด เข้ามาเป็นแกนขาของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้งทั้งในการลงคะแนนและการหาเสียงซึ่งก็เกิด ปัญหาตามมา และในกลุ่มประชาชนเองก็มีความหวังว่าในการเลือกตั้งแต่ละครั้งจะได้รับประโยชน์ จากผู้สมัครรับเลือกตั้ง เช่น รายได้จากการซื้อเสียงของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง มีการจัดเลี้ยงฟรี สิ่งของต่าง ๆ รวมไปถึงนโยบายต่าง ๆ ที่จะได้หลังจากได้รับการเลือกตั้งแล้ว ทำให้เกิดปัญหา ในด้านการบริหารงานภายในองค์กรที่ไม่มีประสิทธิภาพตามมา ส่งผลให้องค์กรและประเทศ โดยรวมไม่พัฒนาไปในทางเดียวกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ในทางตรงกันข้ามผู้สมัครรับเลือกตั้ง บางคนก็มีความตั้งใจจริงที่จะเข้ามาช่วยเหลือส่วนรวม ตั้งใจทำงานเพื่อประชาชนทำให้เกิด การพัฒนาเจริญก้าวหน้าจากปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า คุณสมบัติส่วนตัวของผู้ลงสมัคร รับเลือกตั้ง ในด้านการศึกษา ภาวะผู้นำ ความสามารถ ประสบการณ์เป็นหนึ่งในหลาย ๆ ปัจจัยที่ ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งนำมาประกอบการพิจารณา นอกจากนี้ยังรวมไปถึง ความใกล้ชิดคุ้นเคย พวกพ้อง ญาติ หลัง อุปนิสัยของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง และสิ่งมาควบคู่กับ

ผู้สมัครรับเลือกตั้งคือ หัวคะแนน ซึ่งมีอยู่มากมายหลายรูปแบบ หลายระดับ ทั้งภายนอกและภายในท้องถิ่นนั้น ๆ โดยจะดูว่าบุคคลเหล่านี้มีพฤติกรรมเป็นที่น่าเชื่อถือมากน้อยเพียงใด เป็นสิ่งที่ประชาชนผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้งต้องนำมาพิจารณาก่อนการลงคะแนน การเป็นบุคคลที่เอื้อประโยชน์หรือการให้ผลประโยชน์ตอบแทน กล่าวคือ การให้สัญญาว่าจะให้ ตลอดจนการซื้อเสียง รวมไปถึงปัจจัยด้านนโยบายในการทำงานของแต่ละคน และปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยก็คือ ด้านผลงานในอดีตก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งให้ความสนใจนำมาประกอบการพิจารณาตัดสินใจ (จรรยา สิทธิไกร. 2547 : 3 - 4)

ปัจจุบันการเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดในแต่ละครั้งมีการแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้นทุกครั้ง ข้อมูลจากสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดร้อยเอ็ด ปรากฏว่าในการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2547 เกิดปัญหาที่มีการร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้งรวมทั้งหมด 41 ครั้ง (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดร้อยเอ็ด. 2550) ซึ่งในเขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ ได้มีปัญหาร้องเรียนดังกล่าวเกิดขึ้น จึงเป็นจุดผลักดันให้ผู้วิจัยต้องการทราบถึงเหตุผลในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ทั้งนี้ ผู้วิจัยหวังว่าข้อเสนอที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งโดยเฉพาะคณะกรรมการการเลือกตั้ง ได้นำไปวางแผนปรับปรุงการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดการใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ยุติธรรม รวมทั้งประชาชนและผู้สนใจในการศึกษาใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจเลือกบุคคลที่คิดว่ามีความตั้งใจจริงเข้ามาเป็นตัวแทนของตนในการพัฒนาท้องถิ่น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาอันดับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบอันดับเหตุผลในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตาม เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา
3. เพื่อศึกษาข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเหตุผลด้านอื่น ๆ ในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนเขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ที่มี เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา แตกต่างกัน มีเหตุผลในการตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5 ตำบล จำนวน 29,219 คน ซึ่งปรากฏในสถิติจำนวนประชากรและจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจังหวัดร้อยเอ็ด ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2549 (คณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดร้อยเอ็ด, 2549 : 1-2)

1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Sample) ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5 ตำบล จำนวน 395 คน ซึ่งได้จากการคำนวณด้วยสูตรทาโร ยามาเน่ (Taro Yamanae, 1973 : 727)

2. พื้นที่ของการวิจัย

พื้นที่ที่ใช้ในการวิจัย คือ เขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 5 ตำบล

3. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) ได้แก่

- 3.1.1 เพศ
- 3.1.2 อาชีพ
- 3.1.3 ระดับการศึกษา

3.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) ประกอบด้วยเหตุผล 11 ด้าน ดังนี้

- 3.2.1 ด้านความรู้ ความสามารถของผู้สมัคร
- 3.2.2 ด้านหัวคะแนนของผู้สมัคร
- 3.2.3 ด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร
- 3.2.4 ด้านผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้สมัคร
- 3.2.5 ด้านนโยบายของผู้สมัคร

- 3.2.6 ด้านผลงานในอดีตของผู้สมัคร
- 3.2.7 ด้านความซื่อสัตย์ สุจริตของผู้สมัคร
- 3.2.8 ด้านสถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัคร
- 3.2.9 ด้านชื่อเสียงของผู้สมัคร
- 3.2.10 ด้านครอบครัวของผู้สมัคร
- 3.2.11 ด้านการเป็นคนท้องถิ่นของผู้สมัคร

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. องค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พุทธศักราช 2540 และในที่นี้หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด
2. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง บุคคลที่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดที่มาจากการเลือกตั้งจากประชาชน และในที่นี้หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด
3. การเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด หมายถึง การลงคะแนนเลือกผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นรายบุคคลตามการแบ่งเขตการเลือกตั้ง และในที่นี้หมายถึงการลงคะแนนเสียงเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
4. เหตุผลในการตัดสินใจเลือก หมายถึง สิ่งที่เป็นต้นเหตุให้ประชาชนคำนึงถึงและนำมาประกอบการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ได้แก่ เหตุผลด้านความรู้ ความสามารถของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เหตุผลด้านหวัคະແນຂອງผู้สมัครรับเลือกตั้ง เหตุผลด้านความสัมพันธ์ส่วนบุคคลของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เหตุผลด้านประโยชน์ตอบแทนที่ได้รับจากผู้สมัครรับเลือกตั้ง เหตุผลด้านนโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เหตุผลด้านผลงานในอดีตของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เหตุผลด้านความซื่อสัตย์สุจริตของผู้สมัครรับเลือกตั้ง เป็นต้น
5. การตัดสินใจ หมายถึง การเลือกแนวทางหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดซึ่งมีอยู่หลายด้าน เพื่อเป็นการก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทั้งตนเองและผู้อื่น และในที่นี้หมายถึง การตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด
6. ความรู้ ความสามารถของผู้สมัคร หมายถึง การศึกษา ประสบการณ์ของผู้ลงสมัครรับเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นความรู้ด้านกฎหมาย ความรู้ด้านการปกครองส่วนท้องถิ่น ความรู้

ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และในที่นี่หมายถึง ความรู้ความสามารถของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้ง ที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

7. หัวคะแนนของผู้สมัคร หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่เป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ เป็นผู้นำท้องถิ่น เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ เป็นที่พึ่งของชุมชน รวมทั้งมีฐานะดี ที่รณรงค์เพื่อให้ ประชาชนลงคะแนนเสียงเลือกตั้งสนับสนุนผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

8. ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัคร หมายถึง การที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง รู้จัก คำนึงหรือชอบลักษณะของผู้สมัครและผู้เลือกตั้งรู้จักกันดี ในฐานะเป็นสมาชิกของกลุ่มครอบครัว สถาบันการศึกษา อาชีพ สมาคม ชมรม และท้องถิ่น จึงไปลงคะแนนเสียงให้ผู้สมัครที่ตนคุ้นเคย และในที่นี่หมายถึง ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลกับผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

9. ผลประโยชน์ตอบแทนจากผู้สมัคร หมายถึง บุคคลผู้สามารถเอื้อประโยชน์แก่ผู้อื่นได้ เช่น การเงิน การฝากให้ทำงาน รับเข้าทำงาน การให้บริการในท้องถิ่น เป็นต้น และในที่นี่หมายถึง ผลประโยชน์ตอบแทนที่ได้จากผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

10. นโยบายของผู้สมัคร หมายถึง แนวทางในการปฏิบัติงานของผู้สมัครรับเลือกตั้ง แต่ละคนที่จะใช้ในการหาเสียงและการทำงานเมื่อได้รับเลือกตั้ง เช่น นโยบายการสร้างอาชีพ นโยบายการให้ประชาชนมีส่วนร่วม นโยบายการสร้างถนน เป็นต้น และในที่นี่หมายถึง นโยบายของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอ สุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

11. ผลงานในอดีตของผู้สมัคร หมายถึง ผลงานที่มีในอดีตของผู้สมัครรับเลือกตั้งที่ เคยได้รับเลือกตั้งมาแล้ว สามารถพบได้ง่าย การปฏิบัติเสมอต้นเสมอปลาย การพบปะชาวบ้าน อย่างทั่วถึง การรักษาสัญญาภายหลังการได้รับการเลือกตั้ง เป็นต้น และในที่นี่หมายถึง ผลงาน ในอดีตของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอ สุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

12. ความซื่อสัตย์ สุจริตของผู้สมัคร หมายถึง จิตสำนึกในการทำงานหรือปฏิบัติหน้าที่ ที่มีความสำนึกดีในการทำงาน มีความโปร่งใส ทำงานอย่างตรงไปตรงมา เห็นแก่ประโยชน์ ส่วนรวมต่อสังคม และต่อบทบาทหน้าที่ เป็นต้น และในที่นี่หมายถึง ความซื่อสัตย์สุจริตของ ผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ

จังหวัดร้อยเอ็ด

13. **สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัคร** หมายถึง การที่ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งจะใช้เหตุผลตัดสินใจเลือกผู้แทน ขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้รับเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นผู้มีพรรคพวกเพื่อนฝูงมาก มีคนนับหน้าถือตา มีฐานะทางสังคมดี คนจังหวัดพึงได้ เป็นต้น และในที่นี่หมายถึง สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

14. **ชื่อเสียงของผู้สมัคร** หมายถึง ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นบุคคลเป็นที่รู้จัก ซึ่งมีผลต่อสาเหตุที่ประชาชนจะตัดสินใจเลือกสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในที่นี้ หมายถึง ชื่อเสียงของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

15. **ครอบครัวของผู้สมัคร** หมายถึง ผู้สมัครที่มีครอบครัวดี ภรรยา/สามี และบุตรดี ตลอดจนเป็นผู้รับผิดชอบต่อครอบครัว ในที่นี้หมายถึง ครอบครัวของผู้สมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

16. **ผู้สมัครเป็นคนท้องถิ่น** หมายถึง ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นคนที่เกิดในอำเภอสุวรรณภูมิ เคยเรียนหนังสือหรือเคยทำงานที่อำเภอสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นสาเหตุให้ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งตัดสินใจเลือกเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด ในที่นี้หมายถึง การเป็นคนท้องถิ่นของผู้สมัครที่ได้รับเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัด เขตเลือกตั้งที่ 2 อำเภอสุวรรณภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อสนเทศที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการเสนอแนะให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้ง ได้นำไปวางแผนปรับปรุงการประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง เพื่อให้เกิดการใช้สิทธิเลือกตั้งอย่างบริสุทธิ์ ยุติธรรม รวมทั้งประชาชนและผู้สนใจในการศึกษาใช้ประกอบในการพิจารณาตัดสินใจเลือกบุคคลที่คิดว่ามีความตั้งใจจริงเข้ามาเป็นตัวแทนของตนในการพัฒนาท้องถิ่นต่อไป